

5 baptist.dk

Nummer 5 | 2014 | 161. årgang
Udgivet af Baptistkirken i Danmark

Ikoner

Landskonference med familieførøgelse

133 delegerede fra 41 menigheder, 5 landsorganisationer og ledelsen samt en stor skare fra menighederne var den 24. juli samlet på Efterskolen Lindenberg for at drøfte forholdene i vores kirkesamfund.

[≡] Mogens Andersen

[☒] Kurt Bøgsted

»Vi lever i en global verden, hvor der er hårdt brug for mission og diakoni. På dette felt må vi ikke svække vores indsats, tværtimod bør den styrkes«. Sådan sagde Bent Hylleberg bl.a. i sin

formandstale¹ og oplyste, at vi i dag har 12 migrantmenigheder i vores fællesskab og op imod 1/4 af alle baptister i Danmark er migranter. En stor velsignelse for os.

Meget at glædes over

De gode relationer til vores partnere i Afrika, som Bent Hylleberg besøgte i forbindelse

¹⁾ Formandens tale kan ses på www.baptistkirken.dk

» Vi tilhører den fejlende kirke, hvor vi er fælles om at lytte til evangeliet. «

med 75-års jubilæet i Rubura, blev nævnt. Her blev godt og vel 20 nye præster ordineret. Lone Møller-Hansen underskrev en samarbejdsaftale med *Myanmar Baptist Convention* i forbindelse med fejringen af 200-året for kristendommens komme til Burma. Formanden glædede sig over samarbejdet i ledelsen og takkede de to afgående medlemmer: Claus Mester-Christensen og Evelyn Amara for deres indsats i ledelsen. Han fremhævede det gode samarbejde med BaptistKirkens landsorganisationer, udvalgene og de gode relationer, vi har til dansk kirkeliv, herunder Missionsforbundet.

– men også udfordringer

Formanden nævnte især to, der har fyldt meget: SKAT's bekendtgørelse, der fratager ca. 1/4 af menighederne mulighed for skattefradrag, og debatten om vielse af homofile. Da vi ikke i dag har steder, hvor vi på en seriøs måde kan drøfte sådanne spørgsmål, foreslog Bent Hylleberg, at vi afholder synoder på sommerstævnerne i 2016 – 18 – 20. Han sluttede sin tale med at understrege, at vi tilhører »den fejlende kirke«, hvor vi er fælles om at lytte til evangeliet, medens vi er undervejs i selskab med Den opstandne Herre.

Beretningen gav anledning til en lang debat, der hovedsagelig drejede sig om vielse af homofile, idet tre menigheder har tilkendegivet, at de er parate til at velsigne

homofile par. Denne debat fortsatte om aftenen på et ekstraordinært møde.

Sund økonomi

Ulla Holm redegjorde for økonomien. Menighedernes bidrag ligger en smule over budget og midlerne fra Tips og Lotto noget over budget. Bidrag til de fælles projekter er for nedadgående, måske fordi menighederne støtter flere lokale projekter. På udgiftssiden er lønningerne steget pga. BaptistKirkens nye løntabel. Egenkapitalen blev øget med omkring 500.000 kr. og ligger på et tilfredsstillende niveau.²

Nyt familiemedlem

To nye menigheder skulle optages i fællesskabet. Den ene havde dog trukket sin ansøgning for at overveje situationen. Men Immanuel Chin Church Bornholm var mødt talstærkt op. De var tidligere en del af Bornholms Baptistmenighed, men har valgt at danne egen menighed. Menigheden tæller 42 voksne medlemmer og 18 børn. Menigheden blev budt varmt velkommen af forsamlingen.

Støtte til mindre menigheder

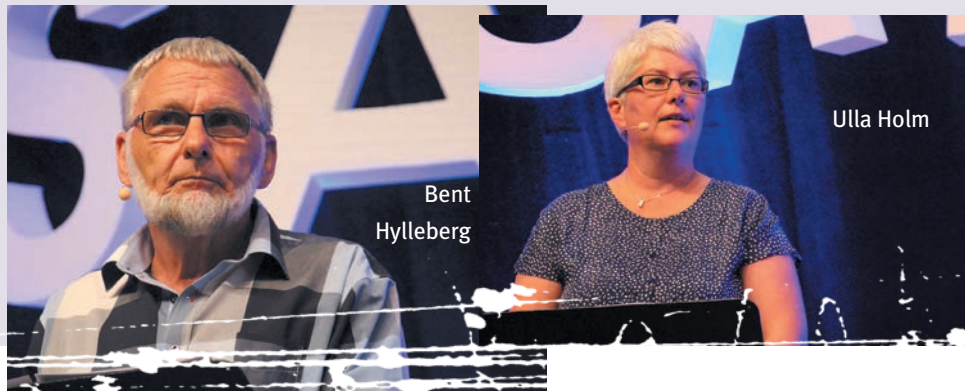
Da SKAT pr. 1/1 2015 ikke godkender menigheder med under 50 myndige medlemmer, fremsatte ledelsen et forslag til projekt, der skal hjælpe de 17 berørte menigheder. BaptistKirken administrerer menighedernes bidrag og indberetter dem efterfølgende til SKAT. Forslaget blev vedtaget.

Langtidsholdbar Fælleserklæring

Ledelsen fremsatte forslag til en ny Fælleserklæring, der var udvidet med Visionen fra 2012. Det gav anledning til flere forskellige ændringsforslag. Resultatet blev, at Fælleserklæringens oprindelige ordlyd blev fastholdt.

Valg

Bent Hylleberg blev genvalgt som formand. Nyvalgt til ledelsen blev Karin L. Christianesen og Merete Gjerløv, mens Ib Bermann Schmidt blev suppleant. BaptistKirkens revisor Evan Klarholt blev genvalgt for en toårig periode. Knud Rønne Hansen sluttede konferencen med bøn for de ansatte og for den nye ledelse.

Bent
Hylleberg

Ulla Holm

²⁾ Regnskabet kan ses på www.baptistkirken.dk/vaerktoejskassen/oekonomi

Indhold **Ikoner**

Forsiden

[i] Kristian Kiel

- 2 Landskonference med familieførøgelse**
– glimt fra LK1
- 5 Hvor stor pris sætter du på baptist.dk?**
– leder
- 6 Af kærlighed til BaptistKirken**
– portræt af de nye ledelsesmedlemmer
- 9 Glimt fra Børnestævnet**
- 9 Navne**
- 10 Lad os komme videre**
– om jubilæumsfejring
- 12 Jubilæumssalme – og node**
– af Hans Anker Jørgensen og Ole Lunde-gaard
- 14 Kunst der vil noget!**
– om kirkekunst
- 17 Den gode samtales nødvendighed**
– kommentar
- 18 Musikikon**
– og deres brug i gudstjenesten
- 20 Formår vi at favne hinanden...?**
– de ældres syn på samarbejde
- 22 Treeninghedens ikon**
– om Rublev ikonet
- 24 Glæden ved Kvindenetværket**
– om arbejdet i Danmark
- 26 Finn er ikon-skriver**
– ikoner for begyndere
- 28 Jubilæum – at forråde eller at forny?**
– artikelserie i anledning af BaptistKirkens 175 års jubilæum
- 30 Skabt i Guds billede**
– baggrundsartikel af Raymond Jensen
- 33 Et stålsat kvinde**
– portræt af Didi Oprenova
- 36 SKABE**
– klumme

Redaktion
Hanne Kiel, redaktør
tlf. 3190 8190, hanne_kiel@hotmail.com
Bente Jensen, tlf. 9829 3302, beje@events.dk
Lone Møller-Hansen, tlf. 2347 4015, lonemh@live.dk
Else Skov Villadsen, tlf. 7583 4006, else@villadsen.com
Gitte Elleby Jørgensen, redaktionssekretær
tlf. 2299 0424, gitte@baptist.dk

Oplæser og ansvarlig for lydudgaven på CD og hjemmeside:
Ole Engel

Grafisk design: Pedersen & Pedersen, Århus
Trykkeri: V-Print, Holstebro
Oplag: 3.150

baptist.dk er Baptistkirken i Danmarks kirkeblad og kan sendes til alle med tilknytning til en baptistmenighed. Artikler er ikke nødvendigvis udtryk for Baptistkirken i Danmarks eller redaktionens holdning. Idémateriale: Artikel-forslag og digitale billeder modtages gerne. Bemærk dog, at redaktionen planlægger to numre af gangen.

Baptistkirken i Danmark
Sekretariatet
Lærdalsgade 7, st. tv., 2300 København S
Tlf. 3259 0708
Telefontid: Mandag-fredag kl. 9-12
E-mail: info@baptist.dk
Hjemmeside: www.baptistkirken.dk

Henvendelse om adresseændring til din lokale menighed. Dødsfald og nye medlemmer indberettes til Sekretariatet. Bladet kan modtages som lydfilet på cd ved henvendelse til Sekretariatet.

Gaver til *baptist.dk*: Kan indbetales på 3201 10042879 mærket »baptist.dk«. Gaver er fradragsberettigede efter gældende regler.

Hvor stor pris sætter du på baptist.dk?

Mange fortæller os, at de læser baptist.dk med stor glæde. Et magasin af høj kvalitet med lækkert layout og interessant indhold er ikke gratis at producere. Derfor er det af stor betydning, at du viser, at du værdsætter bladet og ønsker, at det fortsat skal udkomme. Vi mangler nemlig penge til driften.

[≡] Hanne Kiel

»Det er med stor fornøjelse jeg – for første gang i mange år – har modtaget bladet. Jeg må complimentere for bladets indhold og ikke mindst det moderne og imødekommende format og layout. Det er virkelig indbydende!« skriver en af vores læsere.

Det glæder redaktionen og giver mod på at producere flere spændende blade. Det er vores ambition at inspirere til personlig tro og tjeneste og at bidrage til menighedernes fællesskab med inspiration, kristen identitet og refleksion.

Litteraturmission, når den er bedst!

Alle bladets medarbejdere er frivillige – TAK til de mange skribenter og fotografer, der er med til at skabe et vedkommende og interessant blad.

baptist.dk er et selvstændigt og uafhængigt projekt, der skal hvile i sig selv. Vi er ikke BaptistKirkens organ, men medlemmernes talerør. Vi får ikke tilskud fra BaptistKirken og har ikke andre midler end dem, vi kan samle ind. Nogle menigheder har valgt at støtte bladet økonomisk for at sikre et blad af høj kvalitet til alle medlemmer og venner. En rigtig god idé!

Til trods for stigende porto er det redaktionens overbevisning, at baptist.dk skal ud i postkasserne. Derved opnår vi, at båndet til baptistmenigheden styrkes, og at flest muligt får del i bladets inspiration og refleksion over kristen tro.

Et spørgsmål om kontanter

baptist.dk eksisterer, så længe vi kan indsamle de fornødne midler. Det afhænger altså bl.a. af dig, om vi stadig kan udgive et

blad, der styrker fællesskabet om troen på Jesus Kristus.

Derfor beder vi om et godt, ekstra bidrag, der kan sikre fremtiden for baptist.dk.

baptist.dk

- udsendes til mere end 3.000 husstande
- betales af private bidragydere
- koster 86.000 kr. pr nummer:
 - 21% til redaktion
 - 20% til layout
 - 34% til trykning
 - 25% til porto

Gaver:

- konto i Danske Bank 3201 10042879 mærket »baptist.dk«
- med Dankort via <http://givtilgavn.dk>
- er fradragsberettigede efter gældende regler

Af kærlighed til BaptistKirken

Karin Lignel
Christiansen

Merete
Gjerløv

Derfor stillede Karin Lignel Christiansen og Merete Gjerløv sig til rådighed for fællesskabet, hvorefter de på sommerens landskonference blev valgt til ledelsen i Baptistkirken. Her svarer de hver især på en række aktuelle spørgsmål.

[≡] Hanne Kiel
[📷] Kurt Bøgsted

Hvad nyt kan du bidrage med?

Jeg har stor kærlighed til min kirke. At være baptist ligger i min identitet. Jeg har aldrig været andet, men tværkirkeligt samarbejde er værdifuldt. BaptistKirken har historisk været både lokomotiv og rodet for frikirkeligheden. Jeg har arbejdet meget med kon-

flikhåndtering og -løsning. Det har vi stort behov for menighederne imellem, internt i menighederne og i ansættelsesforhold.

Jeg kender livet i to små og en stor menighed indefra og har derigennem fingeren på pulsen i BaptistKirken. Som gymnasielærer har jeg haft løbende kontakt med unge og undervisning, og det har lært mig at have styr på mine argumenter.

← *BaptistKirkens nuværende ledelse. Fra venstre ses Lotte Holm Boeriis (Herlev), Karin Lignel Christiansen (Ingstrup), Bent Hylleberg (Tølløse), Merete Gjerløv (Silkeborg), Svend Eli Jensen (Vodskov) og generalsekretær Lone Møller-Hansen (Bornholm).*

Hvad er dine drømme for BaptistKirken?

At vi som kirkefælleskab er en profetisk røst i vort land. Det er væsentligt, at vi har et mål. Det centrale er at være i mission og diakoni. Både fællesskab og forskellighed er væsentlige. Fællesskabet gør det muligt at løfte større opgaver, og forskelligheden medvirker til, at vi kan favne videre.

Hvor ligger de største udfordringer?

Tabet af bibelkundskab blandt både børn og voksne er tydeligt for enhver. Derfor er det vigtigt, at læsning af Bibelen har en central plads i gudstjenester og møder. Vi har behov for at betone Bibelen som centrum i vores fællesskab, så Bibel og bibelkundskab igen får en særlig plads hos både børn og voksne.

Min mand og jeg har i mange år været en del af en bibelgruppe. Vi læser nu Johannes-evangeliet højt bid for bid. Vi hjælper hinanden med det, der er svært i teksten, og deler ord og liv med hinanden. Det er enkelt og kolossalt berigende.

Børns generelle tab af bibelkundskab er en stor udfordring. Hvad skal erstatte søndagsskolerne? Vi skal skære ned på aktiviteter og skærme for at indføre børn og børnebørn i Bibelens fortællinger. Læs op og supplér med personlige forklaringer og input.

Vi må tale mere sammen – også om svære lærespørgsmål, så vi kommer til at forstå hinanden. Men det giver den nuværende struktur ingen mulighed for.

Hvad er ledelsens væsentligste opgave?

En væsentlig ledelsesopgave er at gå foran, vise mod og tro på fremtiden. Det blev meget tydeligt på landskonferencen, at der i menigheder er uenighed om betydende spørgsmål. Den vigtigste opgave for ledelsen lige nu er samtale og åbenhed.

Som gymnasielærer gennem 35 år har jeg mod til at sige, at jeg ikke accepterer resignation. Ved flid og åbenhed kan alle lære. Det må jeg også minde mig selv om, når jeg bliver udfordret. Det gælder også for os som kirke: Vi må ikke resignere, men arbejde os ind i fremtiden.

Det er at skabe rum for, at vi genfinder vores identitet som baptistkirke.

Hvad kendetegner en god ledelse?

Den består ikke af solister, men af teamarbejdere, der er i dialog med alle menigheder. Og den arbejder i overensstemmelse med vision og målsætning under Helligåndens vejledning.

En god ledelse skal være et billede af menighederne. Her ser jeg to udfordringer: Vi skal sikre en aldersspredning, og vi skal sikre at holdninger til væsentlige spørgsmål er repræsenteret. Mest væsentlig er, at ledelsen er repræsentativ.

Hvordan skaber vi på ny enhed i Baptist-Kirken?

Vi må indse, at det er vores væsentligste opgave at være i Guds mission. Og vi må vedkende os vores fordomme og i åben og kærlig samtale bede om tilgivelse og forsones. Det vil indebære samtaler om fx bibelsyn og om baptistisk identitet under Helligåndens vejledning.

» En god ledelse består af teamarbejdere, der er i dialog med alle menigheder «

➔ BaptistKirken er et fællesskab af selvstændige menigheder. Samvær og samtale fremmer forståelse og udjævner kløfter. Vi skal arbejde sammen om de mange udfordringer og opgaver, der ligger lige for:

- vi skal være en del af livet i det omgivende samfund
- integration af nydanskere i menighederne er en vigtig del af det daglige arbejde i den lokale menighed og i BaptistKirken
- dialog med Missionsforbundet om samarbejde i fremtiden

» Vi skal skære ned på aktiviteter og skærme for at indføre børn og børnebørn i Bibelens fortællinger. «

Merete Gjerløv

- Uddannelse:
Cand. mag. i dansk og geografi
- Arbejde:
tidligere lektor på Odder Gymnasium
- Engagement:
medlem af menighedsråd og medvirker i gudstjenesten i Silkeborg
medlem af BaptistKirkens tidligere ledelse
forhandlingsleder ved årsmøder
medlem af bestyrelsen for Baptisternes Skoler
- Familie:
gift med Søren
3 børn og har 3. barnebarn i vente

Karin Lignel Christiansen

- Uddannelse:
defektrice, sygeplejerske og sygeplejelærer
- Arbejde:
sygeplejelærer, hjemmesygeplejerske
familiekonsulent i BaptistKirken
præst i Ingstrup i 16 år, kombineret med deltid i Pandrup-Birkelse og Vrå
- Engagement:
medlem af BaptistKirkens tidligere ledelse
medlem af Danmarks Radios Programråd
formand for Danske Baptisternes Kvindenetværk
- Familie:
gennem mange år gift med Per, der nu er en nær ven
mor til Simon

KIDZ' SOMMERSTÆVNE 2014

[≡] Tine Kragh
[📷] Kurt Bøgsted

Det er fedt at være barn på børnestævne – Kidz. Det kender jeg heldigvis mange børn, der synes. Jeg kender endda flere familier, som nogle år har overvejet at springe sommerstævnet over, men børnene protesterede!

Men gæt engang: Det er også fedt at være voksen på Kidz! Begejstringen fra de mange engagerede ledere, der har med undervisningen og aktiviteterne at gøre, smitter. Det mærkes virkelig, at for mange af os er dét her kirke – måske endda mere end det, der foregår på stolerækker om en talerstol. Og børnene kvitterer med iver, morskab, eftertænksomhed og fantasi.

Baptister og missionsforbundere, børn og voksne, 2+2 gav 5 på Kidz i år! Gud var så meget med på børnestævne i år! Er du med næste år?

Døbt

Brovst

01.06.2014: *Corinna Gaei Kristensen*, f. 01.06.2000.
01.06.2014: *Allina Ghatani*, f. 19.07.1997.
01.06.2014: *Ashit Ghatani*, f. 09.10.1987.

Korskirken, Herlev

29.06.2014: *Jette Riis Valore*, f. 19.01.1961.

Kirken i Kulturcenter Vendsyssel

20.04.2014: *Joakim Agerdal Høngaard*, f. 23.09.1999.
20.04.2014: *Tobias Daugaard Hansen*, f. 15.06.1997.
08.06.2014: *Jacob Michael Ullemose Pedersen*, f. 07.11.1996.
08.06.2014: *Christian Winther Pedersen*, f. 16.05.1996.

Odense

08.06.2014: *Affry Odilon Fourier Baka*, f. 01.01.1966.
22.06.2014: *Jean Bernard Didia*, f. 31.12.1968.

Østhimmerland

01.06.2014: *Benjamin Kvist-Bidstrup*, f. 22.10.1999.
08.06.2014: *Ambjørn Sellin Bidstrup Lebech*, f. 10.07.1977.

Optaget

Brovst

01.06.2014: *Suk Bahadur Gurung*, f. 24.05.1968.
01.06.2014: *Seti Maya Gurung*, f. 18.01.1970.
01.06.2014: *Pampha Gurung*, f. 07.06.1984.

Odense

22.06.2014: *Venus Ramos*, f. 07.03.1988, døbt 25.08.2012.

Døde

Korskirken, Herlev

Sven Herløv Hansen, født 23.03.1937, døbt i Rødby kirke 04.07.1937, døde 10.06.2014.

Kristuskirken, Kbh.

Kurt Jacobsen, født 14.08.1927, døbt i Kristuskirken, Kbh. 04.11.1945, døde 15.07.2014.
Anna-Lise Sprotte, født 09.08.1926, døbt i Roskilde 14.11.1943, døde 29.07.2014.

Købnerkirken

Jytte Mary Wamberg, født Günther, født 26.09.1930, døbt i Købnerkirken 27.11.1949, døde 02.07.2014.

Nørresundby

Egon Pedersen, født 29.04.1934, døbt i Nørresundby 27.04.1952, døde 25.06.2014.

Sindal

Inga Lisa Lynglund Nielsen, født 23.11.1923, døbt i Østhimmerland 07.09.1941, døde 15.06.2014.

Østhimmerland

Inge Lise Beck, født 17.02.1927, døbt i Bethelkirken, Aalborg, 23.02.1941, døde 21.07.2014.

Lad os komme videre

Onsdag på sommerstævnet blev brugt på at holde 175 års fødselsdag. Casper Jonstrup på 22 år giver os denne opsamling og udfordring: »Kære brødre og søstre: Vi skal videre. Vi skal ud i nye angstprovokerende sammenhænge, som vi slet ikke kan klare i os selv. Vi formår alt i ham, som giver os kraft. Lad os tage de skridt sammen. Lad os komme videre!«

[≡] Casper Jonstrup Hansen
[📷] Kurt Bøgsted

Underholderen Hans Jørn Østerby spillede guitar, mens folk trissede ind i salen. Dagens vært, Andreas Højmark Andersen, fortalte dramatisk om året 1839, hvor de første baptister blev ulovligt døbt i København, og hvis børn blev tvangsdøbt efter biskoppens ordre. Formanden for Baptistkirken Bent Hylleberg fortalte videre om baptisternes 175-årige historie, hvorefter Hans Jørn Østerby tryllede og fremtryllede

høj latter, da frimodige Jasmin på ni år hjalp ham med de forskellige tryllesalme.

Vi fik også en jubilæumssalme af salmedigteren Hans Anker Jørgensen, som selv var til stede i egen høje person. Et afvekslende program for alle aldre!

Indsamling på 160.000 kr.

Kassemester Ulla Holm fortalte om de forskellige muligheder for at give til jubilæumsindsamlingen, der havde et ambitiøst mål på 175.000. Der kunne betales kontant, elektronisk og ved tilsagn, og hvert bidrag gav et lod til lodtrækningen. Præmierne hjalp folks hænder dybt ned i lommeulden, og kombineret med menighedernes indsamlinger nåede vi helt op på 156.000! I den stævnet var ovre blev det til mere end 160.000 kr.

Brovst og Odense

Der er desværre ikke spalteplass til at fortælle om alle menighedernes indslag, men særligt to stak ud: nemlig Brovst og Odense Baptistkirke. Brovst Baptistkirke

fortalte om deres flotte indsamling med 19 rosende ord om den jyske mentalitet, der manede udkantsdanske myter i jorden, og til hvert ord fulgte der 1000 kr. med! Det blev altså til 19.000 i alt, og Brovst Baptistkirke førte således flot i indsamlingen til BaptistKirkens missionsarbejde i Myanmar og Burundi.

Tidligere formand for Baptistkirken, Mogens Andersen, præsenterede Odenses bidrag i bedste H.C. Andersen-stil – iklædt smoking og høj hat. Han fortalte på klingende fynsk et eventyr om de magiske, talende orgelpiber, guitar- og flygelstrengene i kirkerummet. Indsamlingens termometer steg og steg, og der var liv og glade dage i kirkerummet!

Kom nu videre

Jubilæet blev afsluttet med alvorsord fra Michael Møller-Hansen, ophavsmand til jubilæets slogan, med ordene: »Kom til mig I, som bærer tunge byrder. Kom og få del i guddommelig natur. Her kommer vi til sagens kerne. I egen kraft formår vi ikke at elske fuldkomment, vi formår ikke at leve op til Jesu kald, men når Jesus får plads til at arbejde i os, til at forvandle os mere til lighed med Kristus igennem Helligånden ... – så vil vi helt naturligt bevæge os videre.«

»Det bedste var, at man samlede 156.000 i gave til missionsarbejdet. Man håbede at gøre det til november, men nåede det næsten allerede nu!«
– Lee Hanson, 66, Koinonia, Bethelkirken Aalborg

»Bare at få lov at være med.
Jeg er jo 95!«
– Ruth Bertelsen,
Baptistkirken i Nyrup

Salmedigteren Hans Anker Jørgensen.

»Festligt at lave kaffe og kage
til hele forsamlingen, så man
kunne snakke på tværs midt i et
festligt jubilæum«

– Ulla Kusk, 59, Roskilde Baptistkirke

»Æblet er surt-lækkert«
– Anna, 2½, Korskirken Herlev

Andreas Højmark Andersen.

Michael Møller-Hansen, ophavsmand
til jubilæets slogan.

Mogens
Andersen,
præsente-
rede Oden-
ses bidrag i
bedste H.C.
Andersen-stil

11-årige Amanda Kvist fra Nørre-
sundby vandt kagekonkurrencen.

Bent Hyllebergs tak til Hans Anker Jørgensen:

»Tak! Den bibelske salme passer godt til baptister. Som de to jordmødrene gik de første baptister ikke kongens ærinde. Som Moses fulgte de heller ikke folkets vej, men de sagde som Moses: Gud i vold! På vej gennem salmen tvindes der nutidige tråde med de bibelske udgangspunkter. Vi har brug for at synge omkvædet sammen med vores pionérer: »Han har lys, når mørket truer!« I sidste vers sætter »alle tiders bog« og »den store konge« det hele på plads – som det bør være hos os! Og så har salmen et missions-perspektiv fra først til sidst – noget, der prægede vores fædre og mødre!«

Hvad er vi sat i verden for?

Bibelsk salme til de danske baptistmenigheders 175års jubilæum 2014

♩ = 90

Piano

D em7 D/F# em7 D em7 Asus4 A

Hvad er vi sat i verden for, er kong en rig tig klog? Det

4 gm D D/F# em7 Asus4 G D/F#

spør ger fød sels hjæl per ne i An den Mo se bog, da Fa ra o be fa ler dem, at

7 G D9 G F# /A# hm E/G# A A/G

de i de res fag skal dræ be dren ge børn på vej til før ste fød sels dag. Tak for

10 D/F# em/G D/A hm A9/C# D G/H D/A A D

Shi fra og for Pu a, vi vil hus ke dem fra nu af, Hal le lu u ja!

1. Hvad er vi sat i verden for, er kongen rigtig klog?
– det spørger fødselshjælperne i Anden Mosebog,
da Farao befaler dem, at de i deres fag
skal dræbe drengébørn på vej til første fødselsdag.
Tak for Shifra og for Pua.
Vi vil huske dem fra nu af. Halleluja!

2. Du gode Gud, hvad gør jeg her? – det spørgsmål rejser sig
på markedet for køb og salg af mennesker som mig.
Hvad er vi sat i verden for? – det spør vi Jorden rundt,
hvis vi blir tilbudt penge for at gøre andre ondt.
Tak for Shifra og for Pua.
Vi vil huske dem fra nu af. Halleluja!

3. Hvad er jeg sat i verden for, hvad er mit hyrde-hverv?
har Moses dødsens bange spurgt sig selv på Sinais bjerg,
da Jahve vil velsigne ham – og dræbe Israel,
og Moses siger: Herre, så må du slå mig ihjel!
Tak for Moses – og for Pua.
Tak for lys, når mørket truer. Halleluja!

4. En due kommer flyvende fra himlen med et blad
og minder os om syndfloder af druknevand og had,
om regnbuen, der lyser fred, om Jesus, Himlens tolk,
og om den nye Noas ark med plads til alle folk!
Tak for Noa – og Jeshua
– og for bud med Åndens due. Halleluja:

5. »Gå ind i tiden – ud til alle verdens folk og fag,
del ud i nadver, dåb og ord det tjenersindlag,
som drev den gode hyrde, da han sad i himlens slot
og så til os – og gav sig selv – og gjorde alting godt.
Han har lys, når mørket truer.
Han har evig fryd fra nu af. Halleluja!«

6. At vi er sat her for at pakke himlens gaver ud
– og værne om de mindste, gøre gavn – og takke Gud,
det lærer vi af Åndens sus i alle tiders bog
og af den store konge selv, som er i sandhed klog!
Han har lys, når mørket truer.
Han har evig fryd fra nu af. Halleluja!

Hans Anker Jørgensen 2014

*Melodi: Ole Lundegaard 2014 eller »Se min bestilling det er den at være
mælkedreng« (Lystige viser 11 s. 136 og Spejdersangbogen nr. 137)*

v.1-2: Om jordemødrene Shifra og Pua, se 2. Mosebog kap. 1, vers 15-21

v.3: Om guldkalven og Moses som Israels gode hyrde se 2. Mosebog kap. 32 – specielt vers 31-32

v.4: Det hebræisk-aramaiske navn »Jeshua« betyder »Gud frelser«; det blev – via græsk – på latin til »Jesus«

v.5: Se bl.a. Matthæusevangeliet kap. 28, vers 18-20, Filipperbrevet kap. 2, vers 5-11 og Johannesevangeliet kap. 10 – specielt vers 12

Kunst, der vil noget!

[≡] Søren Nielsen
og Else Villadsen

Golgata.

Opstandelsen.

»Her får du ingen teoretiske overvejelser over kirkekunst, men en række eksempler på god kirkekunst. Alle værker er skabt af en af de store i dansk kunst efter 2. verdenskrig. Arne Haugen Sørensen er en af de helt store fornyere af dansk kirkekunst gennem de seneste tre årtier«.

Sådan skriver **Søren Nielsen**, sogne- og korshæspræst i Holstebro samt kunstformidler. I sin virksomhed Kunstformidlingen.dk har Søren Nielsen samarbejdet med Arne Haugen Sørensen omkring flere kirkeudsmykninger. Sammen har de bl.a. skabt bogen »Den store Passion«, som er udgivet på Bibelselskabets forlag. Her findes et hav af gode eksempler på fremragende kirkekunst. Kunst, der vil noget!

Arne Haugen Sørensen

Siddende torso.

De uddrevne.

Hjemkomst.

Judaskys.

Korsbæreren.

Vandringsmand.

SAMMEN PÅ VEJ

Den gode samtales nødvendighed

Landskonferencen viste med uomtvistelig tydelighed, at den dybtgående samtale gennem længere tid har været forsømt i Baptistkirken. Derfor bår drøftelsen af formandens mundtlige beretning præg af skarpe, uforsonlige spørgsmål. Dygtige dirigenter medvirkede dog til, at det lykkedes at holde en forholdsvis sober tone.

[≡] Hanne Kiel
[☒] Kurt Bøgsted

Helt ude af trit med vores fælles tradition ønskede man fra salen mulighed for at stille spørgsmål til de opstillede kandidater til ledelsen. Det er ikke rimeligt at bede de opstillede kandidater skyde fra hoften angående vanskelige teologiske

spørgsmål. Det kan aldrig blive velovervejede og gennemtænkte synspunkter, der præger svarene.

Det væsentligste spørgsmål?

Det spørgsmål, man ønskede svar på, var kandidaternes holdning til vielse og velsignelse af homofile. Kandidaternes svar gik fra afvisning til »ikke afklaret endnu«.

Tilbage sidder jeg med en overvejelse af, om det spørgsmål virkelig er det vigtigste, vi har at stille i forbindelse med valg til ledelsen? Meget andet er af større principiel betydning – hvis vi altså endelig skal indføre spørgerunder før afstemning. Holdning til Bibelen, overvejelser om forholdet til statsmagten, opfattelse af ledelsens kompetencer og ansvar samt forståelse af dåb og nadver – for nu blot at nævne nogle.

Det blev en uskøn forestilling, og den bør ikke gentages på kommende landskonferencer.

Anderledes frugtbar samtale kl. 22

Til trods for det sene tidspunkt havde mange taget imod formandens og generalsekretærens invitation til en spontant arrangeret samtale om vielse og velsignelse af homofile. Her udtalte alle sig hensynsfuldt og med omtanke, og man lyttede med velvilje. Det blev en eftertænksom og nænsom samtale om et vanskeligt emne, der berører os alle.

Samtaler af den art har vi brug for, hvis vores fællesskab skal forblive helt. Det er glædeligt, at ledelsen har set behovet og allerede nu arbejder på at skabe rum for samtale om teologiske og etiske emner.

Musikikoner

Salmer synges i kirken – og sange synges alle andre steder.

Sådan var det i gamle dage, men også det har forandret sig.

[] Bente Jensen
[] Collage: Ole Steen

Bibelen er den største inspiration, har flere kunstnere udtalt. Det gælder også inden for sang og musik, hvor det bl.a. er Leonard Cohen og hans tekster, der er genstand for fortolkninger, både af musikgrupper, præster og teaterfolk.

Det uperfekte menneske

med gruppen »Brothers of Mercy«¹ var titlen på en meget anderledes og inspirerende aften med oplæsning og musik, som lokkede os hjemmefra, da Danske Kirke-dage blev afholdt i Aalborg i 2013.

»Brothers of Mercy« består af 2 præster og en idehistoriker, og de har i mere end 10 år optrådt i hele landet med personlige fortolkninger af Leonard Cohens sange.

»I mit arbejde som præst finder jeg stor inspiration i Cohens tekstunivers. Han er meget optaget af en enhed mellem Gud og mennesker. Men vi er adskilte, og det skaber længsler. Det er de længsler, som mange af teksterne kredser omkring«, fortæller den ene af præsterne.

Leonard Cohen er påvirket af sine jødiske rødder. Han er optaget af Jesus og det,

han står for, og henter desuden inspiration fra sin tid i et buddhistisk kloster. Han har som så mange andre set sig om i det religiøse univers og er søgende. Derfor er der ikke mange svar i hans tekster, men rigtig mange spørgsmål.

Den aften, hvor gruppen spillede og sang Leonard Cohens sange – med den karakteristiske hæse, langsomme stemme, afvekslende med oplæsning af bibeltekster fra såvel Det nye som Det gamle Testamente – gav os et nyt syn både på Bibelens tekster og på den musik, vi i forvejen holdt af.

En af Leonard Cohens mest kendte sange er »Hallelujah«

Inden den blev spillet, blev beretningen om David, der optages i Sauls hof læst op².

*Historien fortæller,
at David engang
behagede Gud,
med en sjælden sang.
Men musik har aldrig rigtigt virkeligt
interesseret dig, vel?
Den går sådan her – en kvart, en kvint,
en molnedgang som ender blindt.
Den slagne konge synger Halleluja.
Halleluja, Halleluja, Halleluja, Halleluja*

*Davids tro var stærk,
men han ville se bevis,
og hun dansede ud på den tynde is.
Månen og hendes skønhed slog ham
omkuld.
Hun bandt ham til et køkkenbord.
Hun brød hans magt, og hun skar hans
hår.
Og fra hans læber drog hun et Halleluja.
Halleluja, Halleluja, Halleluja, Halleluja³*

Et andet eksempel er sangen »Suzanne«, hvor hele det midterste vers handler om Jesus. Tekstlæsningen før den fremførelse var beretningen om Jesus død⁴.

*Jesus var fisker, da han gik på vandet,
og han brugte lang tid på at holde
udkig fra sit ensomme tårn, og da
han med sikkerhed vidste, at kun de,
der var ved at drukne, kunne se ham,
sagde han:
»Alle mænd skal da være fiskere, indtil
vandet befrier dem«, men han blev
selv knust, længe før himlen ville
åbne sig.
Svigtet, næsten menneskelig sank han
som en sten.
Men du vil rejse med ham, du vil rejse*

1) Læs mere på facebook.com/pages/Brothers-of-Mercy/203580765977. 2) 1. Samuelsbog, kap. 16, vers 14-23. 3) Uddrag af Steffen Brandts oversættelse.

4) Markus-evangeliet, kap. 15, vers 33-39. 5) Læs mere på www.madslindholm.dk/musik/lund-lindholm

» Det er ikke salmer, men det er alligevel blevet til kirkemusik. «

ud i det blå, og du tænker, at måske stoler du på ham, fordi han har rørt din krop med sin ånd ...

»Brothers of Mercy« er nok en af de første grupper, der blev grebet af indholdet i Leonard Cohens sange, men flere er siden fulgt efter.

Om lidt bli'r her stille ...

er et andet eksempel på samspillet mellem musikikoner og Bibelen. Vi oplevede duoen »Lund og Lindholm«⁵ i Nr. Uttrup kirke, Nørresundby. Mads Lindholm introducerede aftenen med ordene: »Vi har taget den musik, som vi i forvejen kender og har et forhold til, og som mange ønsker at høre i kirken. Det er ikke salmer, men det er alligevel blevet til kirkemusik.«

Det var fx Kim Larsens »Om lidt bli'r her stille«, som ofte spilles ved begravelser, Lars Lilholts »Hvor går vi hen, når vi går bort«, samt Anne Linnets fortolkninger af Johannes Møllehaves salmer.

En dejlig oplevelse, når gammelkendte tekster og temaer får nyt liv gennem musikken.

» I mit arbejde som præst finder jeg stor inspiration i Cohens tekstunivers. «

Leonard Cohen

»Brothers of Mercy«

Lund og Lindholm

Formår vi at favne hinanden...?

I serien om holdninger i BaptistKirken og i Missionsforbundet er vi nået til de ældre.

Peder Mørch og Svend Abrahamsen fra Bethaniamkirken, Missionsforbundet, drøfter menighedsforhold med Alice Bak-Jensen og Anker Lundegaard fra Bethelkirken i Chresten Eskildsens hyggelige stue i Aalborg.

Fælles kirkevandring i Aalborg.

[] [] Bente Jensen

»*Den menighed, der åbner sine porte for dem, der ikke hører Kristus til, kan ikke være Guds menighed, og den menighed, der lukker sin dør for dem, der hører Kristus til, kan heller ikke være Guds menighed*« – sådan sagde Missionsforbundets stifter Jens Jensen-Maar, efter han blev nægtet at deltage i nadveren i en baptistkirke for mange år siden.

Det er barske ord og holdninger. Hvordan ser I på det i dag?

Alle fire deltagere har en lang »kirkehistorie« bag sig, har deltaget aktivt i kirkens liv og enes hurtigt om, at man tidligere fokuserede på forskelle. Der fandtes synspunkter som »Missionsforbundets teologi er for tynd« og »baptisternes holdning er for liberal«, men de forskelle er i dag udvisket, og man har fokus på ligheder.

» I løbet af 10-15 år er vi slået sammen til én frikirke, så vi kan blive en faktor i kirkelivet i Danmark. «

» Ungdommen har en mere målrettet kristendom. De fokuserer på opgaver. «

I kommer alle fire fra to store menigheder. Kender I hinanden og samarbejder I?

Der er venskaber og bekendtskaber på tværs af kirkerne og ingen forbehold over for hinanden, men fordi de to kirker er så store, søger man ikke samarbejde i hverdagen. Men det kan være relevant for mindre menigheder, hvis folk har samme indstilling til det at være kirke.

Hvad er kirkernes udfordringer i fremtiden?

»I løbet af 10-15 år er vi slået sammen til én frikirke, så vi kan blive en faktor i kirkelivet i Danmark«, lyder det fra Peder Mørch. »Vi er hver for sig for små nu, så vi må klippe en hæl og hugge en tå for at være sammen!«

Anker Lundegaard supplerer: »Vi har en stor tilgang af etniske grupper og menigheder. At integrere dem i vores kirker er en af de største udfordringer«.

I Bethaniakirken kommer der lige nu 19 nationaliteter. I Missionsforbundet sker den etniske tilgang til de eksisterende menigheder, mens der i BaptistKirken ofte dannes nye etniske menigheder.

»Måske skal vi flytte fokus fra at bygge menigheder for os selv til at samles på tværs i lokalområderne for at finde ud af, hvordan vi kan tage større ansvar for vores by, vores område? Det er missionsmarken!«
føjer Chresten Eskildsen til.

Hvordan er jeres samarbejde med de yngre i menigheden?

»Ældre har det svært med unges musik og omvendt«, lyder det fra Svend Abrahamsen. Peder Mørch supplerer: »Men vi må ikke blive til ›sure gamle mænd‹. De unge skal støttes i deres måde at lovsynge på, mens vi gerne vil synge salmer med et lødigt indhold, gerne nogle af de nye salmer«.

»Der skal være en jævn fordeling af musikgenrer i gudstjenesten«, siger Alice Bak-Jensen. »Det er forskelligt, hvad der taler til os, og i vores store menigheder er der anledninger for børn, for unge og for seniorer, hvor gruppens egen musik kan synges«.

Men gudstjenesterne er menighedens fest, og her deltager alle i begge kirker.

Ungdommen har en mere målrettet kristendom. De fokuserer på opgaver. Vores

opgave er at støtte og hjælpe med at finde de relevante opgaver ud fra menigheden.

Vi har indledt et samarbejde om sommerstævne på Lindenberg. Har I andre ideer til samarbejde?

Kristendomsklasserne kunne være et sted. Det er godt, når flere unge samles. Unge ser ikke på, hvilket kirkesamfund de kommer i, de ser på indholdet af kirken. Måske lægger det op til et større samarbejde i fremtiden?

Begge kirker har et stort pensionistarbejde, hvor der også kommer mange kirkefremmede. Dette område kunne være et godt samarbejdsområde i de mindre menigheder.

»Måske kunne man i fremtiden tænke fælles bladudgivelse«, lyder det til slut fra den tidligere redaktør af Bethaniakirkens blad.

Svend Abrahamsen, Anker Lundegaard og Alice Bak-Jensen. Peder Mørch.

Treenighedens ikon

Hvem er disse tre, som har slået sig ned ved bordet? De har vandringsstave i hænderne. Er de kommet langvejs fra? De er tilsyneladende grebet af en dyb og inderlig samtale. Der er et usynligt bånd imellem dem, et liv, der forener dem!

[☰] Søster Veronika¹

Oversat fra svensk af Kirsten Ernen Beck

[🗨️] Poul Asger Beck

Andrej Rublev malede de tre personer i Rusland for 500 år siden, og de har intet mistet af deres skønhed. Inspirationen fandt han i beretningen om Abraham, der fik besøg af Gud:

»Engang viste Herren sig ved Mamres Ege for Abraham, mens han sad i teltåbningen på den varmeste tid af dagen. Han så op og fik øje på tre mænd, som stod der, og da han så dem, løb han dem i møde fra teltåbningen og kastede sig til jorden for dem. Han sagde: »Herre, hvis jeg har fundet nåde for dine øjne, så gå ikke din tjener forbi.«²

Den guddommelige gæst er den treenige Gud: Fader, Søn og Helligånd, som Andrej Rublev ser i sit indre. Derfor malede han de tre gæster.

» Den guddommelige gæst er den treenige Gud. «

Ikonen taler sit eget sprog

Alt har betydning. En usynlig cirkel, hvis centrum er ved kalken på bordet, omgiver de tre engle. Englene er absolut lige. Det eneste, der adskiller dem, er deres forskellige stillinger, bevægelser og farven på deres klæder.

Englen til venstre

Han virker næsten tilbagetrukket med de svage farver i klædedragten. Han er vendt mod de to andre, der til gengæld vender sig mod ham med stor ømhed. Hvem er han, så samlet, så stærk og samtidig næsten tilbageholdende? Er det ikke ham, der er kilden til alting? Når vi nøje betragter ikonen, ser vi, at ikke blot de to engles hoveder er vendt mod ham, men også bjerget og træet i baggrunden. Alt har sit ophav hos Faderen, og hele skabelsen drages til ham og længes efter at se ham.

Englen i midten

Han har et blik fyldt med kærlighed. Han synes at sige sit: »Ja, Fader« og allerede

sige ja til den smertefyldte kalk på bordet, som hans hånd velsigner. Hans lysende blå kappe med dens mange folder synes at symbolisere den flod af guddommeligt liv, som i ham er kommet til vores jord. Og den pragtfulde tunika er rød som det blod, der blev udgydt for os. Faderens og Sønnens lykke ville ikke være fuldkommen, hvis den ikke blev delt med englen til højre.

Englen til højre

Han er draperet i den grønne kappe – et tegn på vores grønne jord? Hans hånd ved siden af kalken minder om en fugl, Guds Ånde, som svævede over vandet i begyndelsen. Om Helligånden, Herren og Livgiveren, der former os i Sønnens billede, som er Guds kærlighed udgydt i vores hjerter.

Jorden

På den hvide dug, som dækker bordet, ser vi en firkant. Hvorfor findes dette tegn umiddelbart neden for kalken? Firkanten repræsenterer de fire verdenshjørner. Den er tegnet på vores jord. Jorden har

1) Hele artiklen kan ses på www.aandeligvejledning.dk/Rublevs_treenigheds_ikon.htm. 2) 1. Mosebog, kap. 18, vers 1-3

sin plads her inde i den cirkel, som de tre engles legemer danner, indesluttet i deres liv, i deres kærlighed. Den er så lille, men så vigtig. Den er som en øjsten, udvalgt før verdens skabelse og målet for Guds evige kærlighed.

Kalken

Denne står i centrum ovenfor firkanten. På den kunne man tidligere se en drueklase, men da ikonen blev restaureret, opdagede man, at den oprindelige udsmykning var et lam, Guds lam.

» Der findes yderligere en plads ved bordet, forrest i billedet! «

Hvad siger billedet os?

Den opmærksomme betragter af ikonen vil lægge mærke til, at der findes yderligere en plads ved bordet, forrest i billedet!

Guds kærlighed forbliver ikke kun hos de tre. Åndens blik synes at vente på nogen, indbyde nogen til festen. Cirklen lukker sig ikke. De tre engle venter på dig og mig, de venter på hele menneskeheden. Vi indbydes til at træde frem og deltage i Treenighedens fest, til at blive elsket og at elske tilbage.

Allerede nu kan vi deltage i festen – i tro og på en gådefuld måde, men i forventning om den herlighed, som en dag skal åbenbares.

Glæden ved Kvindenetværket

Kvinder i Danmark har frihed og stort set de samme muligheder som mænd.

Der er måske ikke helt lige løn for lige arbejde, men heller ikke forskelsbehandling. Kvindenetværket har tæt samarbejde med kvinder på verdensplan, og vi véd, at lighed mellem kønnene ikke er normen. Vi tager det som en selvfølge. Vi glemmer, at det kun er knapt 100 år siden, vi fik stemmeret. Kvinder i Danmark har et ansvar i forhold til kvinder, der lider under vold, fattigdom og undertrykkelse her i landet eller ude i verden.

» Det var kvinderne, der fik sat handling bag ordene. «

[≡] Karin Lignel Christiansen

[📷] Private

Begrebet »advocacy« – at være talspersoner i forhold til uretfærdighed – er betydningsfuldt for os. I vores diakonale tjeneste ønsker vi at være talspersoner for et værdigt kvindeliv. Vi er stolte af, at Kvindeforbundet for mere end 90 år siden var med til at sætte konkrete sociale og diakonale spørgsmål på dagsordenen i BaptistKirken. Det var kvinderne, der fik sat handling bag ordene. Søstre har i alle de 175 år, vores kirke har eksisteret, talt for socialt ansvar i praksis og været bevidste om værdien af at være søstre i omsorg og fællesskab.

Det lokale frirum

De lokale kvindenetværk er kernen i vores arbejde. Vi kan ikke undvære mændene – vi

elsker dem! – men når kvinder er sammen, opstår et frirum, hvor vi tør lidt mere, hvor åbenhed og humor, sorg og glæde får frit løb. Her støtter vi hinanden, udfordrer og opmuntrer til at bruge de evner, vi fra Guds hånd er udrustet med. Vi mødes for at tale sammen, nyde god mad og blive inspireret gennem aktuelle foredrag – ofte af kvinder som videregiver livserfaring på godt og ondt. Kreative kvinder inspirerer med deres kunst og kreativitet. Vi deler åndelige erfaringer, bibelstudier og vidnesbyrd, og her beder vi for hinanden. Ofte deltager kvinder, der ikke tilhører menigheden. Det lokale kvindenetværk udgør det rum, hvor vi ser hinanden bag facaden, og som gør en fortrolig samtale mulig. Vores vision er, at vi skal vove at være de personligheder, vi er – og det oplever jeg i mit lokale kvindenetværk.

I det lokale kvindenetværk vedkender vi os ansvaret i forhold til verdens lidende, fattige og nødstedte – i Danmark eller i et af vores partnerlande. I vores lokale kvindenetværk i menighederne er der kvinder, der virkelig nyder det kristne fællesskab, og vi gør et stykke humanitært, diakonalt

Kvindestævne.

arbejde. Vi har en drøm om at udvikle samarbejdet med vores søstre af anden etnisk baggrund end dansk. Vi tror, at det vil være til gensidig berigelse.

Hver menighed sit kvindenetværk

Vi tror på værdien af kvindegrupper – gerne i form af kvindenetværk. Som organisation kan vi nå længere ud, end det enkelte lokale netværk har ressourcer til. Vi ser os selv som en ressourcebank af kvinder, der rækker ud til kvinder, børn og familier. Søstre med hjertes, der brænder for mission, kan være med til at ændre børns og familiers historie gennem nærvær og omsorg. Vi erkender, at man ikke i alle menigheder ser denne ressource. Som kvindenetværk tror vi på, at en kvindegruppe kan berige enhver menighed, og vi udfordrer og opmuntrer ildsjæle i vores menigheder til at se særdeles centrale opgave som deres.

Julemarked på Bornholm.

» Vi ser os selv som en ressourcebank af kvinder. «

Udsyn – fra tur til Norge.

Vi pakker til Burundi i Ingstrup.

Kvindenetværkets aktiviteter:

- økumenisk og baptistisk verdensbededag
- sommerhøjskole på Rebild Efterskole
- inspirationsdag eller kvindekongres
- kvindestævner i distrikterne
- årlige europæiske kvindekong्रेसer
- verdenskong्रेस hvert 5. år
- partnerskabsbesøg i Burundi, Rwanda og Letland
- turist- og venskabsbesøg i Letland i august

Mødeformer i lokale kvindenetværk:

- café med brunch med foredrag – aktuelle foredrag, bibelstudier, samtale og bøn samt udflugter
- strikkeklubber, smykkeværksteder og andre kreative aktiviteter
- indsamler, pakker og sender materialer til partnerlande
- julemarked eller uldfestival – hvor overskuddet går til symaskiner og kvindeseminarer i partnerlande

Samarbejdspartner:

Kvindenetværk i Letland, Burundi, Rwanda, Rumænien og Bulgarien.

Finn er ikonskriver

Da sidste års dåbskort kom ud i menighederne, var der delte meninger. Ikoner er uvante for mange baptister.

Finn Günther, formand for menighedsrådet i Holbæk Baptistmenighed, har skrevet ikonet. Det hedder ikke at male et ikon, men at skrive det! Hvis folk ikke kan læse bogstaver, kan de altid læse billeder.

[≡] Finn Günther
[📷] Bent Hansen

For 18 år siden tog Holbæk Baptistmenighed til Israel. Vi var heldige at få søster Abraham, Kirsten Stoffregen Pedersen¹, som guide. Hun kysede ikoner i de kirker, vi besøgte, og en dag fortalte hun om ikonernes verden. At det ikke var en tilbedelse af ikonet, men at ikonet betragtes som et vindue ind til den guddommelige verden.

De personer, der er afbilledet, er personer, man beder gå i forbøn for sig selv eller for andre.

Ikonet betragtes som et vindue ind til den guddommelige verden. Et par år efter deltog jeg i et ikon-skrivnings-kursus med søster Abraham. For fire år siden deltog jeg i ikon-skrivning i påskeugen, og året efter overtog jeg undervisningen. Jeg er stadig lærling og har meget at lære endnu.

1) Dr. teol., katolsk nonne, der lever i Jerusalem og arbejder med forholdet mellem jødedom, kristendom og islam

Lang tradition

Evangelisten Lukas betegnes som den første ikon-skriver. Han er ofte afbilledet siddende ved et staffeli og skrivende »Ømhedens Gudsmoder«.

Det egentlige ikon-maleri opstod i det 4. århundrede i Konstantinopel. I år 726 opstod en billedstrid i kampen mod muslimerne. Kejser Leo forbød ikon-skrivning og brændte mange ikoner på bålet. De ikon-skrivere, der ikke nåede at flygte, blev slået ihjel. Striden varede i næsten 120 år.

Ikoner er også blevet brændt under reformationen, og i 1930 blev mange ikoner hentet ud af kirkerne i Sovjet, dømt til døden og skudt.

Dåbskortet

Ikonet på dåbskortet forestiller »Kristus Pantokrator«. Det er græsk for »Alherskeren«. Det ikon er meget udbredt i kirke og hjem. Det udstråler majestætisk ro og godhed. Ikonet rummer megen symbolik. Indskriften i glorien betyder: »Jeg er«, den værende og nærværende.

Jesus' dobbelte natur vises i hans klædedragt: Den røde farve symboliserer det jordiske, den blå det guddommelige.

Håndstillingen har en særlig betydning: Det er en velsignelse, der understreger Kristus' dobbelte natur, som helt menneske og helt Gud. Tommelfingeren, ringfingeren og lillefingeren er bøjet og samlet mod hinanden som tegn på treenigheden. Pegefingeren og den let bøjede langfinger er løftet. De viser Kristus' dobbelte natur,

hvoraf den let bøjede langfinger viser hans nedstigning til jorden.

Maleri eller ikon

I et almindeligt maleri er alting bredest tæt ved beskueren. Prikken i horisonten er forsvindingspunktet.

Perspektivet er omvendt i ikonet: Beskueren er forsvindingspunktet. Du er den lille prik, hvorfra alting bliver større. Du kigger ind i den guddommelige verden, der lukker sig mere og mere op, jo dybere du ser. Når du ser et bord eller et hus, vil huset eller bordet nærmest ved dig være mindst, og det længst væk vil være størst. Personer, der er længst væk, er de største, fordi de er de vigtigste.

Skabelsesberetningen begyndte med mørke. Der blev lys. Man begynder med de mørkeste farver, derefter lysner man.

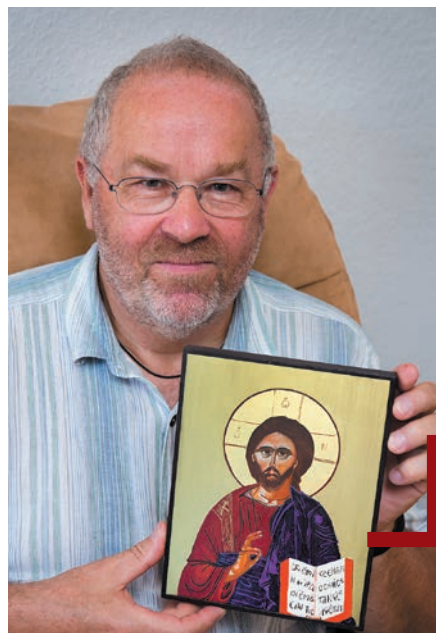
Øjne og ører er store, og munden er lille. Det er vigtigere at se og høre end at tale – i hvert fald når Gud taler.

Et ikon skrives på en træplade, hvor der er påført 12 lag gips med slibninger, så overfladen er fuldstændig glat. Malingen laver man selv af æggeblomme, eddike og vand tilsat farvepigment.

Ikonmalerens bøn

Jeg begynder altid med en bøn. Det er vigtigt for mig. Så er jeg tunet ind. Ikke på »arbejdet«, men på fordybelsen. Jeg oplever ofte en ro i mit indre, og får nogle gange en lille snak med den, jeg afbilder.

» Ikonet betragtes som et vindue ind til den guddommelige verden. «

»Hvad kan vi lære af historien – når vi ser fremad?«
Redaktionen har i anledning af 175 års jubilæet bedt Bent Hylleberg om at skrive en artikel til hvert nummer af baptist.dk i 2014. Her kommer den FEMTE udfordring til os.

[📄] Arkiv

Jubilæum – at forråde eller at forny?

Mange menigheder planlægger for øjeblikket at fejre 175-års jubilæet sidst i oktober. Der skal festes! Men kan vi få et endnu større perspektiv over vores jubilæum ved at se på, hvordan vores fædre og mødre fejrede deres to første 25-års milepæle – i 1864 og i 1889?

Når noget skal bringes videre, taler *Ny Testamente* om, at det »videregives«. Det ord, der bruges, kan betyde to ting: Det kan betyde »viderebringe« med et godt resultat, dvs. at »forny«. Og det kan betyde »viderebringe« med intet resultat. I sidste tilfælde oversættes ordet med at »forråde«.

25-års jubilæet

Danmark befandt sig i 1864 midt i den dansk-tyske krig, da jubilæet nærmede sig. Slagene var udkæmpet, men man ventede på fredstraktaten. Hertil kom en række brydninger i menighederne. Baptisternes enerådende leder gennem 15 år, A. P. Førster, ønskede ikke en fælles jubilæumsfest i København. Han foreslog i et meget sent udsendt brev, »at dagen bliver højtideligholdt af alle menigheder på hvert sit sted«. Ingen fælles fest og ingen internationale gæster. Førster blev ikke uden grund kaldt »fyrsten«. Og »fyrsten« faldt få måneder

efter dét 25-års-jubilæum, han ikke ønskede i København, hvor det hele begyndte i 1839. Teologisk var han en ener, økonomisk levede han et dobbeltliv – og moralsk ligeså. Det kirkesamfund, som Førster gennem 15 år skulle have opbygget med et blomstrende samarbejde til gavn for menighedernes konsolidering og mission, var ved 25-års jubilæet kun en tom skal.

Den første 25-års milepæl kan give anledning til, at vi lokalt og nationalt overvejer, hvilke ledere vi vælger. Vi kan lære, at lederskab ikke fungerer til glæde og gavn uden en åben dialog i kirken. Hertil kommer, at vi sammen har ansvar for at uddanne til »lederskab i mission« – en opgave, som de ikke magtede de første 25 år.

50-års jubilæet

Alt så anderledes ud i 1889. Efter tabet af Slesvig-Holsten blev enheden med de tyske baptister problematisk. Her i landet

blev baptisterne beskyldt for at samvirke med den nationale fjende. Samtidig var over 1.000 danske baptister nu udvandret til USA, hvor de havde dannet deres egen danske baptistkirke. De etablerede hurtigt præsteuddannelse i Chicago, hvortil de inviterede unge fra deres gamle fædreland for at modtage teologisk undervisning. Her blev nye ledere uddannet på dansk – og de fleste kom hjem med ny indsigt i angelsaksisk teologi og missionsvirke. Amerikanske baptister fik derved øje for Danmark som et land, der behøvede hjælp til at befæste indsatsen i byerne, hvortil mange netop nu flyttede. I 1888 vedtog man nye »statutter« for en uafhængig kirke, adskilt fra tysk baptisme. Og året efter samledes alle menigheder i København til »jubelhøjtid«, der varede fem dage: »Herren har gjort store ting imod os. Nu er vi glade«!

Den andet 25-års milepæl kan også give anledning til overvejelser for os. Hvis

BaptistKirken har haft flere navne. I 1849, da baptisterne organiserede sig første gang, dannede de den ene af fire »Foreninger« i et nordeuropæisk kirkesamfund, som de kaldte Forbundet af de døbte Christnes forenede Menigheder i Tyskland og Danmark. I 1888 dannede de et selvstændigt dansk kirkesamfund, der blev adskilt fra tysk baptisme og derfor blev kaldt De døbte Kristnes (dvs. Baptisternes) Forening i Danmark. I 1908 blev det til Det danske Baptistsamfund. Det navn holdt i næsten 100 år, indtil vi i år 2000 skiftede til det nuværende Baptistkirken i Danmark. Collagen her viser billeder fra to konferencer: Fra Brovst i 1899, der var den første, der blev fotograferet, og fra årsmødet på Bornholm i 1998, hvor alle for første gang blev forevigt fra luften ved menighedens 150-års jubilæum.

vi ønsker at fejre 200-års jubilæet som et kirkesamfund, der står godt rustet til den mission, der er påkrævet i tiden, skal de indledende skridt tages i meget god tid af en ledelse, der ser muligheder langt snarere end begrænsninger – ledere, der vil skabe dialog i fællesskabet omkring planlægning af et fælles virke.

At »videregive« i 2014

Dette ord bliver som nævnt brugt i *Ny Testamente* til at beskrive ét af to udfald. Ved det første jubilæum i 1864 »forrådte« de meget af dét, de skulle viderebringe. Ved det andet jubilæum i 1889 kom ordet til at betyde det stik modsatte: Evangeliet blev formidlet af trofaste vidner ind i en ny tid. Vil vi, der fejrer jubilæum i dag, »forråde« evangeliet, fordi vi lader vores opgaver ligge uløst? Eller fejrer vi frejdigt jubilæum, fordi vi har gjort det, vi kunne for at »viderebringe« det til dem, der følger efter os? God jubilæumsfest!

» Lederskab fungerer ikke til glæde og gavn uden en åben dialog i kirken. «

» Se på din kollega, din ægtefælle eller din modstander og se et billede af Gud! «

Skabt i Guds bi

» Vi skal ære og respektere Jesus' offer på korset ved at ære og respektere hinanden. «

»Da Deres søn er jøde, kan han ikke bade sammen med de øvrige børn.« Sådan stod der i et brev, som den amerikanske komiker Groucho Marx i 1944 modtog fra sin søns skole. Groucho Marx svarede: »Jeg er helt indforstået med skolens synspunkt, men da min kone ikke er jøde, kan han så ikke få lov at soppe?«

[≡] Raymond Jensen

[📷] Flickr

Åh, hvor er humor dog en god ting. Den kan punktere vores selvhøjtidelighed og selvmedlidenhed. »Da Deres søn er jøde, kan han ikke bade sammen med de øvrige børn« ... Har man hørt mage? Hvor står det skrevet? Er det i Guds lov eller i menneskers lov?

Nu hedder det vel bare muslim i stedet for jøde? Eller kristen i visse lande, hvor kristne bliver forfulgt og ikke har det sted, hvor de kan lægge sig til at sove i ro af frygt for, hvad natten bringer. Men lige meget hvem og hvor, så er dumheden den samme. Som om nogen er mere skabt i Guds billede end andre. Som om der ikke er plads til alle i Vorherres soppebassin.

Ingen fejlvere

I Bibelen læser vi: »Gud sagde: Lad os skabe mennesket i vort billede, så de ligner os!« Og senere: »Gud skabte mennesket i sit billede; i Guds billede skabte han det,

som mand og kvinde skabte han dem.«¹ Så kærligt og så intimt er skabelsesprocessen formuleret i Bibelen.

Vi er ikke en misforståelse eller en fejlvere. Som udgangspunkt er vi lige akkurat, som vi skal være. Vi kan se i spejlet, både det konkrete og det eksistentielle, og derved få et billede af Guds natur. Sikke et kæmpe ansvar, et ansvar for at udleve det potentiale, vi har som mennesker. Et potentiale for kærlighed, et potentiale for at skabe frem for at bryde ned! Eller endnu bedre: Se på din kollega, din ægtefælle eller din modstander og se et billede af Gud!

Konsekvens

Men noget gik galt. Adam og Eva var ikke tilfredse. Det var ikke nok at være Gud lig. De var rastløse og urolige. Den paradisiske fred kedede dem. De ville forstå. De ville have kundskab, og derfor spiste de af det forbudte træ. Konsekvensen var automatisk. Ikke en straf; men en konsekvens: »Hvis I vil have kundskab, så følger muligheden for fortabelse. Valget er en

¹⁾ 1. Mosebog, kap. 1, vers 26 og 27

→ konsekvens af kundskaben. Jeg giver jer friheden til at vælge den levende Gud til og fra«, synes Gud at sige.

Men alt er ikke sagt med det

Gud satte sig ikke til at vente på, at vi skulle vælge ham. Han sendte sin elskede søn, og vi læser i Johannes' fortælling om Jesus: »Min far arbejder altid, og det gør jeg også.«² Skabelsen er fortsat aktiv – Gud er i gang.

Skabt i Guds billede er ikke et passiviserende glansbillede af mennesket som perfekt; men derimod en aktiv tilkendegivelse af håb. I begyndelsen var håbet. Gud arbejder, og vi skal som skabte fortsat arbejde henover den afgrund af håbløshed og ondskab, som vi kan se, hvis vi åbner vores øjne i forhold til det, der sker i verden.

Korset er ikke ligegyldigt

Vi er forpligtede overfor vores skaber og overfor hinanden. Som kristne er vi bundet til kærlighedens kilde. Paulus skriver til menigheden i Rom: »I må ikke provokere jeres brødre med den mad I spiser, for så elsker I dem ikke. Kristus døde jo for deres skyld, og det må I ikke ødelægge med jeres mad. Folk må ikke få lejlighed til at håne alt det, I har fået.«³

Jesus bragte et ekstremt offer. Det skal vi værdsætte ved at værdsætte hinanden. Ved at bagtale og underløbe hinanden latterliggør vi Jesus' offer på korset. Vi skal ære og respektere hans offer ved at ære og respektere hinanden. Cirklen er ved at være sluttet. I brevet til hebræerne står der om Jesus: »Kristus genspejler Gud og er udtryk for, hvordan Gud virkelig er.«⁴ Gud,

Jesus Kristus og mennesket – vi er uløseligt bundet sammen, i kærlighed til det skabte. Gud og os i samme bevægelse, i samme kilde, skabte i Guds billede, skrev de gamle bibelforfattere, så tæt er vi forbundne.

Gud æres, når vi sætter livet på spil

Lad os da leve fuldt ud – og vinde livet ved at risikere at miste det. Dietrich Bonhoeffer⁵ stod åbent op mod nazismen i 1930'erne og 1940'ernes Tyskland. Det kostede ham livet. I et brev til sin præst skriver han fra fængslet den 23. januar 1944: »Jeg tror, at Gud æres mest, når vi kender, øser ud af og elsker det liv, som han har givet os med alle dets sider.«⁶

2) Johannes-evangeliet, kap. 5, vers 17. 3) Romer-brevet, kap. 14, vers 15-16. 4) Hebræer-brevet, kap. 1, vers 3a. Ny Testamente er citeret i følge »Den Nye Aftale. Det Nye Testamente på nudansk.« 5) Præst og teolog. 6) Fra bogen: »Min tid er i dine hænder«

En stålsat kvinde

Didi kommer fra den fattige del af den europæiske baptistfamilie – i Bulgarien – og hun tog alle om hjerter i sine taler og undervisning på sommerstævnet.

[≡] Lone Møller-Hansen
[□] Kurt Bøgsted

Dimitrina Oprenova, kaldet Didi, må ikke blive ordineret som præst i sit hjemland Bulgarien. De ordinerer nemlig ikke kvinder. Derfor er hendes titel »bibellærer« i Sofia Baptistkirke. Men hun har samme uddannelse som sin mand, Teodor Oprenov (Teddy), der er både præst i deres fælles kirke og generalsekretær i Bulgariens Baptistsamfund. De er begge uddannede i England, har →

Dimitrina Oprenova

Didi er formand for Kvindenetværket i Bulgarien, sidder i bestyrelsen for de europæiske kvindenetværk og er nyvalgt vicepræsident i Baptisternes Verdens Alliance. Baptistkirken i Danmark har lovet at støtte Didi økonomisk sammen med andre europæiske baptistsamfund i hendes femårige valgperiode i BWA.

Didi og Teddy har to døtre på 22 og 14 år. Den ældste læser i England, er professionel musiker og aktiv i flere kirker. Den yngste er allerede engageret i arbejdet med besøg på børnehjem og hjælp til forladte børn i Bulgarien.

»Jeg er vokset op med, at det kostede noget at være kristen – og jeg har aldrig været i tvivl om, at jeg ville betale den pris.«

dels en bachelor på Spurgeon's College¹ og dels en master i teologi ved IBTS².

Derfor følte hun det som en stor anerkendelse at blive inviteret til sommerstævnet på Lindenberg både for at undervise og fortælle om sit liv og de udfordringer, hendes kirke står i – i et Bulgarien, som lige nu kæmper med tusindvis af syriske flygtninge og et stort mindretal af romaer, der er meget svære at integrere.

I kirken har de bl.a. en skole for roma-børn, der ellers ikke ville lære at skrive og regne. Her begynder undervisningen med, at de kommer i bad og får rent tøj på, dernæst et måltid mad – og så kan de begynde at lære noget.

Didi tjener Gud både lokalt, regionalt i Europa og globalt i BWA³. »Jeg elsker mennesker, og at arbejde og tjene mennesker giver mig glæde og en følelse af et formål med mit liv. Og selvom det kan være meget udfordrende at tjene Gud under meget forskellige omstændigheder, så har jeg igennem mit liv fået masser igen«.

Fattigdom

De største udfordringer i Bulgarien er dels fattigdom – deres kirke deler mad ud til

hjemløse i en park i Sofia – og dels mangel på dedikerede medarbejdere i kirken. Derfor må de hele tiden prioritere mellem vigtige behov i det fattige land, hvor deres kirke er kendt for dens sociale engagement.

»Det kræver megen bedømmelse, når der kommer fattige mennesker til kirken: Hvad er deres behov egentlig? Og samtidig tænker jeg: Hvem er jeg, at jeg skal bedømme andre menneskers dybeste behov? Jeg er meget taknemmelig for selv at opleve, at Gud ser mine behov og opfylder dem igen og igen«.

Didi har megen ros til overs for de danske baptister: »I er et eksempel på gæstfrihed, gavmildhed, accept og Kristi kærlighed«.

Kommunisme

»Jeg blev kristen som teenager, imens vi stadig havde kommunisme i Bulgarien«, fortæller Didi. »Det var en svær tid. Præsterne kom i fængsel, og vi måtte mødes hemmeligt privat. Når møder begyndte og sluttede, måtte vi ikke komme eller gå på samme tid. Det ville være for iøjnefaldende. Jeg er vokset op med, at det kostede noget

1) Teologisk seminarium i London med frikirkeligt, konservativt præg

2) De europæiske baptisters fælles seminarium i Prag, der netop er flyttet til Amsterdam

3) Baptisternes Verdens Alliance

at være kristen – og jeg har aldrig været i tvivl om, at jeg ville betale den pris«.

Mange bulgarske præster har valgt at tage udenlands. Dels fordi man ikke får meget i løn, og med en høj uddannelse kan man tjene meget mere i udlandet. Dels er det svært at være baptistkirke i et land med en stor ortodoks kirke, der ser på baptister som kættere.

Men Didi og Teddy valgte bevidst at tage hjem for at tjene deres land og deres folk. Lige nu er de ved at lægge sidste hånd på et kæmpe kirkebyggeri til 12,5 mio. kr. – penge, der stort set alle er indsamlet som gaver fra bl.a. England og igennem fundraising-aktiviteter såsom bjergbestigning og cykling. De bygger ikke næste etape, før de har pengene – og de satser på at indvi byggeriet af den seks-etager bygning med i alt 4000 kvadratmeter næste år, hvor de har inviteret EBF-familien⁴ til den årlige konference. Øverst vil der være udlejning af kontorlokaler og lejligheder, som vil betale en stor del af driften i den nye bygning.

International familie

»Jeg sætter megen pris på den store internationale baptist-familie. Vi kan lære

4) Sammenslutningen af de europæiske baptistkirker

5) Galaterbrevet, kap. 3, vers 28

meget af hinanden – med ydmyghed og glæde. Og den familie vil jeg gerne tjene igennem mine erfaringer og med det, jeg kan«, fortæller Didi.

Et af hendes yndlings-skriftsteder fra Bibelen er: »Her kommer det ikke an på at være jøde eller græker, på at være træl eller fri, på at være mand og kvinde, for I er alle én i Kristus Jesus, og hører I Kristus til, er I også Abrahams afkom, arvinger i kraft af Guds løfte«.⁵

Hendes vision er præget af dét, hun savner i sit eget kirkesamfund og land: »Jeg tror på enhed og på den frihed, som Kristus har givet os. Min vision er ikke alene for Europa, men generelt for den universelle kirke. At vi som kirke må være stærk og fastholde en enhed. Vi skal elske og give, uden at fordømme. En kirke, hvor folk fra alle nationer og folk, begge køn og alle aldre, ligeværdigt og frit kan tjene og bruge de gaver, som vi har fået, til velsignelse for alle og for at Guds rige må vokse«.

Øverst: Den nye baptistkirke i Sofia.

Nederst: Roma-barn lærer at læse og regne.

» Dimitrina Oprenova, kaldet Didi, må ikke blive ordineret som præst i sit hjemland Bulgarien. De ordinerer nemlig ikke kvinder. «

Skabe

Et lille ord, to stavelser, fem bogstaver og så alligevel så mange betydninger og så megen inspiration ...

[☰] Peter Würtz
[📷] Flickr

Først er der navneformen af verbet eller udsagnsordet, om man vil: At SKABE. Man siger, at først skabte Gud manden, så skabte Han kvinden, og så har hun skabt sig lige siden ..., men det er vel bare noget, man siger? Faktuelt er det til gengæld, at mange job-annoncer kalder på ansøgere med skabertrang. Det er også helt OK at skabe sig en karriere, men det er de fleste steder langt fra OK at skabe sig, og bliver man direkte skabagtig, er det eneste, man skaber, da også afstand til resten af skaberværket!

Utallige former for SKABE

Allerførst og meget aktuelt har vi MESTER-SKABET, et smukt og eftertragtet skab som tydeligvis står allerbedst i Nordjylland.

FÆLLESSKABET er et pudsigt møbel, hvis kvalitet typisk vurderes forskelligt alt efter, om man er indenfor eller udenfor.

Dernæst må vi nævne et gammelt skab, nemlig ÆGTESKABET. Om det er alderen, der gør det, vides ikke, men lågen må være gået

løs. I hvert fald drøner folk ud og ind af dette skab som aldrig før.

Vil man være klogere, må man kigge i et VIDENSKAB, der ikke må forveksles med LIDENSKAB, der slet ikke er så lille, som navnet ellers antyder. Tvært imod fylder det mere og mere i tiden.

Og så har vi VENSKABET, som mange helt misforstået har flyttet ind på facebook, og her pynter det på ingen måde ...

Allersidst må nævnes KRISTENDOMSKUNDSKAB. Sådan et findes rundt om på alle landets skoler. Det paradoksale er, at selv om dette skab indeholder alt, hvad der er godt, er det et skab, man kan fritages for! Det kan jo skyldes dem, der er i LEDERSKABET?

Opdelt i stavelser

Endelig kunne man jo også dele ordet op i de to førnævnte stavelser: Ska be, og så er vi tæt på yndlingsreplikken blandt præster og mødeledere, der hvor jeg kommer søndag formiddag: »Vi ska' be' sammen«. Her rejser spørgsmålet sig: Er det noget, vi skal, eller noget vi vil? ... Men det må du selv prøve at SKABE et overblik over.

PP
DANMARK

Magasinpost-MMP ID-Nr.: 46476